

Wit en zwart

Hippoliet van Peene

bron

Hippoliet van Peene, *Wit en zwart*. Drukkery van J.-E. Buschmann, Antwerpen 1845

Zie voor verantwoording: http://www.dbnl.org/tekst/peen001wite01_01/colofon.php

© 2017 dbnl

Persoonen.

DE HERTOOG VAN BERBURGHAUSEN, minister van Politie.
DE MARKIEZIN VAN WALBERG, jonge weduwe, zuster des Hertogs.
DE GRAEF VAN MALBRAND.
DE RIDDER DE SAINT-BRIS.
FLORINE, kamenier der Markiezin.
LUKAS, minnaer van Florine.
BITTERMAN, een schoorsteenveger.
EEN KNECHT. - WACHTEN. - BEDIENDEN. - GENOODIGDEN.

Te Brussel in 1766,
ONDER PRINS KAREL VAN LOTHARINGEN.

De persoon aen het hoofd van elke tooneel geplaetst, is altyd aen de linker zyde van den aenschouwer.

Wit en zwart
Blyspel met zang in één Bedryf.

Het tooneel verbeeldt eene rykgestoffeerde kamer. Regts van den aenschouwer eene schouw, wat verder de ingang tot een kabinet. Links een venster; daer nevens eene deur die met een steenentrap op den tuin uitkomt. Voor de twee deuren eene groote gordyn, p o r t i è r e genaemd. Eene groote dubbele deur in den achtergrond.

Eerste Tooneel.

DE HERTOOG, GENOODIGDEN, DE MARKIEZIN regts van den aenschouwer by eene tafel gezeten.

KOOR VAN GENOODIGDEN.

N° 1. *Muzyk van K. Miry.*

Kom aen, laet ons voleinden, vrinden,
 Dees dag aen vreugde toegewyd.
 't Vermaek dat wy hier ryklyk vinden
 Laet ons geen stond vervelenstyd.

Zy vertrekken met den hertog aen het hoofd. De Markiezin blyft alleen, in gedachten verzonken, zitten.

DE MARKIEZIN.

Zingen, dansen, spelen!... Overal het vermaek.... Op alle gezichten de vreugde.... En ik gedwongen aen al dat vermaek, aen al die vreugde te moeten toelachen, wanneer myn hart vol van angst voor hem is.

(Zy haelt een briefje uit haren boezem).

De vermetele! my durven schryven dat hy zyn ballingschap verlaten heeft en dat hy dezen avond onder eene vermomming by my zal zyn. Zoo men eens zynen brief had onderschept! de ongelukkige! hy ware verloren. En hoe zal ik hem voor aller oogen kunnen verbergen, nu juist dat myn broeder, die my met bespieders omringt, dezen avond een feest geeft? Hoe Hector daarvan te verwittigen.... Wien met dit geheim bekend te maken? Florine? ô Neen, zy mag het niet weten.... en nogthans.... ach, myn God! ik weet niet wat aenvangen!

(De Saint-Bris ontwarende).

De Saint-Bris! ô die vervelende personaedje!

(Zy stoet op).

Tweede Tooneel.

DE SAINT-BRIS, DE MARKIEZIN.

DE SAINT-BRIS.

Welnu, myne schoone markiezin, de overdenking in eene eenzame kamer heeft dan meer aantrekkelykheden voor u dan die luidruchtige en uitgelatene vreugde in eenen luchtigen tuin?

DE MARKIEZIN.

Ja, heer ridder, ik bemin ondertusschen de eenzaamheid, inzonderlyk als zy u kan bevryden

van lieden die u met hunne tegenwoordigheid steeds lastig vallen.

DE SAINT-BRIS,

ter zyde.

Goed, dat is tot myn vriend De Navan gerigt.

(Luid)

. Ik, mevrouw, ik houd ook zeer veel van de eenzaamheid, maer zy schynt my nimmer schooner dan tusschen vier oogen.

DE MARKIEZIN,

ter zyde.

Die gek!

DE SAINT-BRIS.

Nog laetst heb ik zelfs daeromtrent eenige denkbeelden op rym gesteld.

DE MARKIEZIN.

Hoe, ridder, gy een hooge politiebeambte, gy maekt versen?

DE SAINT-BRIS.

Ho! zeldzaam.... Pegasus is by my zeer steeg; maer als hy door een paer schoone oogen zoo als die van mevrouw aengehitst word.....

DE MARKIEZIN.

Hoe, is het voor my dat gy de lier aenraekt? Ik dacht dat gy meer wysgeer waert, ridder.

DE SAINT-BRIS.

Kan men wysgeer zyn en verliefd?

DE MARKIEZIN.

En daerom zyt gy poët geworden; poët en verliefde.... dat laet zich nog al te samen stellen. Hier

ten minste kan elk zyne dosis van gekheid aenbrengen om evenwigt te maken. Maer ik dacht dat gy reeds lang van de liefdekwael genezen waert, ridder!

DE SAINT-BRIS.

Ach! mevrouw, diergelyke kwalen genezen slecht als er de oorzaken van blyven bestaen. Ik heb schoon my-zelven te zeggen: de Saint-Bris, een man zoo als gy, bekwaem om de schoonste vrouwen aen uwe zegenkar te kluisteren, betaemt het niet van aen de voeten eener wreede te kruipen; neen, dat gaet al myn moed te boven.

Voor u, o schoone vrouw! heb ik al eer verzaekt.
Ik wist by wie het zy, by teêre of wreede schoonen
Door eenen énklen lonk als opperheer te troonen;
Een énkle blik van u heeft d'heer tot slaef gemaekt.

DE MARKIEZIN.

Zeer vleijend voor my, heer ridder, dat ik de bewerkster eener zoo groote herschepping ben, maer naer het schynt was ik de eerste vrouw niet die zoo veel vermogen op u had.

DE RIDDER.

Zyt gy de eerste vrouw niet die myn hartstocht ontstoken hebt, ik kan u verzekeren dat nimmer eene andere bekwaem is geweest om, gelyk gy, my aen hare voeten te brengen.

DE MARKIEZIN,

zeer bedaerd een briefje te voorschyn halende.

Heer ridder, kent gy deze versen, aen mevrouw de Lansac?

DE SAINT-BRIS,

ter zyde.

De myne! ô Hemel! ik ben verloren.

DE MARKIEZIN,

hem dezelve voorlezende.

Voor u, ô schoone vrouw! heb ik al eer verzaekt.
Ik wist, by wie het zy, by teêre of wreede schoonen,
Door eenen ênklen lonk als opperheer te troonen.
Een ênkle blik van u heeft d'heer tot slaef gemaekt.

Dit is zeker eene vroegere uitgave van uwe improvisatie, heer ridder?

DE SAINT-BRIS,

ter zyde.

Kom aen, hier behoeft stouthartigheid.

(Luid)

. Gy ziet my verstomd staen, waerde markiezin! 't Is eene schelmery, eene diefte ten mynen nadeele gepleegd. Ik beken het; 't zyn myne denkbeelden myne verzen zelfs..... Men heeft my myne denkbeelden ontstolen. Ik had die aen de Navan toevertrouwd, ten einde hem over derzelve waerde te laten oordeelen. De schelm heeft er zich in de vlugt van meester gemaekt om er by mevrouw de Lansac zyn hof mede te gaen maken. Ja, hy is 't die ze aen haer overhandigd heeft.

DE MARKIEZIN,

ter zyde.

Die onbeschaemde leugenaer! gelukkig dat ik hem in de war kan helpen.

(Luid)

. Mevrouw de Lansac heeft my dan belast de versen aen den auteur weder ter hand te stellen en daer het uwe denkbeelden zyn, zal het briefje, dat ze vergezelde, ook wel het uwe wezen.

DE SAINT-BRIS.

Een briefje!

DE MARKIEZIN.

Geteekend de ridder de Saint-Bris.

DE SAINT-BRIS,

ter zyde.

Het koud zweet berst my uit. Ik geloof dat ik ga in onmagt vallen.

DE MARKIEZIN.

Ha! ridder, gy zyt niet zeer slim voor een hooge politiebeambte.

DE SAINT-BRIS,

even.

Indien ik een stoel had.

DE MARKIEZIN.

Het is wel van u..... zie, lees.

DE SAINT-BRIS,

even.

Zal er dan niemand komen om my daeruit te helpen.

(Luid.)

Verschoon my, mevrouw, maer ik heb myn bril niet.

DE MARKIEZIN.

De liefde die brilt, dat is niet zeer poëtisch myn waerde ridder.

DE SAINT-BRIS,

even.

Waer heb ik my gebragt.

DE MARKIEZIN,

het briefje volgende.

N° 2. Wyze: *Vaudeville des deux divorces.*

Gy schreeft, door hartstocht aangedreven,
Dat gy haer vuriglyk aenbadt;

Dat zonder haer gy niet kost leven
 Dat zy alleen uw min bezat,
 Dat gy haer nimmer zoudt begeben
 Dat z' eeuwiglyk uw trouwe had.

(Hem 't briefje toonende.)

Zeg is 't niet zoo 't geen het bevat.

DE SAINT-BRIS.

Ik zal 't, helaes! niet zoeken afteliegen.
 Ik schreef het, ja, maer 'k schonk verkeerd de kroon,
 Daerby mevrouw, zyt g'alle twee zoo schoon
 Dat 'k my aen u gemaklyk kon bedriegen.

DE MARKIEZIN,

sprekend.

Ridder! daer zyn nog veel schoone vrouwen.

DE SAINT-BRIS,

even.

Zekerlyk, mevrouw.

DE MARKIEZIN,

zingend.

Nu dan, wilt g'u niet meer bedriegen, heer,
 Zoo spreek my nooit van liefde meer.

(Af.)

Derde Tooneel.

DE SAINT-BRIS, alleen.

Zie daer 't geen men noemt eene blauwe scheen loopen. Die kleine Lansac zal ik eens wakker door den hekel halen. Zy heeft den spot met my gedreven met die verzen aen de Markiezen te overhandigen. Die doortrapte feeks! zy heeft van my niet willen hooren om dat zy meer voordeel in hare verkeerling met den graef d'Albreuze zag. 't Is goed; ô maer ik zal my wreken. Sedert eenige dagen weet ik

verduiveld veel op de kap van mevrouw de burggravin de Lansac; ik zal er een woordje aen den burggraef laten van hooren, die het zich tot een vermaek zal rekenen den graef den drempel zyner deur te wyzen. En wat de markiezin betreft, ik heb sedert dezen morgen zonderlinge geruchten in het oor en zoo ik eens de hand op haren beminden graef, die steeds een hinderpael tegen myne plannen geweest is, kan leggen, dan.....

Vierde Tooneel.

DE VORIGE, EEN KNECHT.

DE KNECHT.

Een brief voor mynheer de Saint-Bris.

DE SAINT-BRIS.

He! voor den Satan! waerom zyt gy niet wat vroeger gekomen?

DE KNECHT.

Mynheer, 't is dat men maer zoo even den brief gebragt heeft.

DE SAINT-BRIS.

't Is wel.

(De knecht vertrekt.)

Kost hy dan niet veronderstellen dat ik naer hem wachtte; hy had my uit eene schoone verlegenheid geholpen.

(Na den brief geopend te hebben.)

Ho! ho! wat zie ik! dezen keer zal ik geen bril noodig hebben.

(Hy leest)

. ‘De graef van Malbrand heeft zyn ban verbroken en is over de grenzen gekomen. Heden heeft men eenen brief van hem, aen mevrouw de

markiezin van Walberg gerigt, onderschept: Er is kopy van genomen en ik verhaest my u dezelve te doen geworden. De brief is weder gesloten en voorts naer zyne bestemming gezonden.' Laet zien. 'Lieve Zenaïda! myn ballingschap wordt my ondragelyk als ik u niet één mael mag wederzien. Spyts het vonnis dat op my drukt, en den onverzoenelyken haet dien uw broeder my gezworen heeft, ben ik de grenzen overgekomen. Weiger my geene byeenkomst. Dezen avond zal ik onder eene vermomming, onder welke weet ik nog niet, by u zyn. Vaerwel. Hector, graef van Malbrand.' Bravo! myne politie is beter ingerigt dan ik het dacht. Kom aen, er is geen tyd te verliezen; gaen wy den minister vinden en geven wy hem kennis van alles. De verliefde losbol zal rond het hotel komen zwerven maer geenszins vermoeden dat hy er zich, even als eene mug aen eene kaers, zal komen verbranden.

Vyfde Tooneel.

DE VORIGE, DE HERTOOG.

DE SAINT-BRIS.

Victorie! myn waerde Amphitrión! victorie! Er ontbrak ons iets om waerdiglyk den dag te eindigen, een boeket om uw prachtig feest te bekroonen, in 't kort iets buitengewoons om als slotgeregt opgedischt te worden..... Ik heb onze zaek gevonden.

DE HERTOG.

Wat wilt gy zeggen?

DE SAINT-BRIS.

't Is besloten; ik stel my op de rei en solliciteer uwe portefeuille zoodra gy uw ontslag geeft. Ik ben gesneden en gebeiteld om minister van politie te zyn.

DE HERTOG.

Hebt gy by toeval eene samenzwering ontdekt?

DE SAINT-BRIS.

Beter dan dat, excellentie..... lees.

DE HERTOG,

den brief lezende.

Is het mogelyk! de graef heeft den voet op ons grondgebied durven zetten, spyts al de strengheid der wetten, en komt ons nog trotseren! Mynheer De Saint-Bris, dezen avond moet hy in onze magt zyn.

DE SAINT-BRIS.

Dat zeide ik ook; en zoo men den vogel kan knippen, eenigen tyd in de kooi opgesloten zou hem misschien tammer maken.

DE HERTOG.

Ja dat is ook myne meining; eenige jaren opsluiting en binst dien tyd de markiezin door een goed huwelyk van hem voor eeuwig gescheiden..... Ik zal er Zyne Hoogheid van spreken.

DE SAINT-BRIS.

Door dien middel zouden wy van hem ontslagen

zyn en ons slechts met mevrouw uwe zuster moeten onledig houden, die alles in 't werk stelt om hem van zyne ballingschap te doen terugroepen.

DE HERTOG.

Waerin zy niet slagen zal, ridder, daer voor verpand ik myn woord van edelman.

DE SAINT-BRIS.

Men hield nogtans onlangs staende, in eene der schitterende byeenkomsten van mevrouw van Berges, dat de markiezin een smeekschrift aen de keizerin had gestuurd en dat men niet twyfelde of zy zou de genade van den graef verkregen hebben.

DE HERTOG.

Weet gy wat de prins op het laetste bal van het Hof my gezegd heeft: Hertog, ik weet niet wie er myne schoonzuster ten voordeele van den graef van Malbrand heeft durven spreken. Zy heeft my van vergiffenis, van terugroeping gesproken; maer dat zal niet gebeuren, hoort gy, dat zal niet gebeuren, zoo lang ik bestuerder der Nederlanden ben.

DE SAINT-BRIS.

Hy heeft u dat gezegd?

DE HERTOG.

Ja, en gy weet dat hy man van zyn woord is. Bovendien daer is hier iets meer dan eene gerechtszaak in 't spel. De graef van Malbrand is niet alleen de man dien men gebannen heeft om zyn degen, niettegenstaende alle de strengheid der wetten

tegen het tweegevecht, by herhaelde malen getrokken te hebben. Hy had het geluk of liever het ongeluk de voorkeur by mevrouw de gravin van Leinau, van welke Zyne Hoogheid een der eerste en vurigste aenbidders was, te verkrygen en sedertdien heeft de vorst hem eene eeuwige vyandschap gezworen.

DE SAINT-BRIS.

De gramschap van den vorst om dat hy hem by eene mooie vrouw uit den zadel heeft geligt; de haet van den minister van politie om dat hy een huwelyk met deszelfs zuster, eene bekoorlyke weduwe van twee-en-twintig jaren en van een groot vermogen betracht en dat dit huwelyk den minister, die voor zyne zuster grootscher plannen smeedt, mishaeft; de gekwetste eigenliefde van een hooge politiebeambte die van de jonge weduwe verstooten word; dat alles omhangen met een goed vonnis, ziedaer meer dan genoeg om hem voor eeuwig in 't donker te zetten.

DE HERTOG.

Ik ga al de daden myner zuster doen gadeslaen, hare voetstappen doen afspieden en zoo hy zich verstouten durft het hotel te naderen.

DE SAINT-BRIS.

Zal de teedere minnaer van liefde gaen zuchten in eene goede kamer van de Steenpoort.

DE HERTOG,

naer de tafel gaende om te schryven.

Een klein berigt aen den luitenant van politie.

(Hy belt; een knecht komt op)

. Doe dit aenstonds bestellen; ga.

(De knecht vertrekt)

. Het bal gaet beginnen; ik zal my met myne genoodigden bezig houden om geen achterdocht aen myne zuster te geven, die hem waerschynelyk reeds verwacht. Gy, Saint-Bris, gy zult u op 't bal niet vertoonen. Twee schreden van 't hotel is er een post van de wacht, die binnen tien minuten aen uwen dienst zal zyn. Het zal u niet moeijelyk vallen den graef, 't is gelyk onder welke vermomming hy zich aanbiedt, te erkennen.

DE SAINT-BRIS.

Wees gerust, excellentie; ik belast my met hem te onthalen. Een sergeant en acht mannen zullen hem de eer van den huize bewyzen.

DE HERTOEG.

Overheerlyk! tot wederziens ridder.

DE SAINT-BRIS.

Tot wederziens, excellentie.

TE SAMEN.

N° 3. *Muzyk van K. Miry.*

Hy moet voor onze wrake wyken,
Ik sta voor goeden uitval in,
En onder onze magt bezwyken
Spyts al 't gezag der markiezin.

(De hertog vertrekt links, de Sint-Bris regts. Het is allengskens donker geworden).

Zesde Tooneel.**FLORINE,**

komt door de middel deur binnen met twee waskeersen welke zy op de tafel plaetst.

ô Myn God! wat mag dat toch beteekenen! mevrouw de markiezin die my belast een vreemdeling, die zich dezen avond in 't hotel vermomd zal aanbieden, hier in dit kabinet te verbergen en my strengelyk verbiedt er iets aen haer broeder mynheer den hertog van te zeggen. Zou er een minnarytje in 't spel zyn en zou mevrouw de markiezin ook wel smaek in eene burgerlyke samenspraek vinden? Dat ware grappig!... en nogthans, waerom niet. Mevrouw is nog zoo jong en omdat de markies, dien zy toch meer uit dwang dan uit liefde gehuwd heeft, nu sinds twee jaren dood is, zou het eene rede zyn omdat zy vaerwel aen al de vermaken der jeugd zou moeten zeggen? Neen, zeker niet.

(Men hoort dansmuzyk)

. Daer begint men reeds in de salons te dansen. Nu zal men in deze kamer niet meer komen, en wy zullen daer den onbekenden gemakkelyk kunnen verborgen houden.
- ô Myn God! ik die er niet meer aen dacht; ik die den arme Lukas toegestaen heb dezen avond een uertje by my te komen doorbrengen. Ik had hem deze kamer aangewezen en hem zelfs den sleutel gegeven van dit deurtje dat met eenen steenentrap in den tuin uitkomt. Het is onmogelyk dat ik hem buitensluit om een anderen te herbergen, zoo veel te meer dat ik hem met

moeite een woordje alleen kan spreken als hy het brood in 't hotel brengt. En nogthans, zoo mevrouw hem hier vindt.....

(Men hoort gerucht in de schouw)

. Wat is dat? Men zou zeggen dat er gerucht in die schouw is..... ô Myn hemel! het is toch zeker de onbekende niet die langs daer binnen wil.

(Zy neemt het licht van de tafel en gaet naer de schouw)

. Wie daer?

EENE STEM IN DE SCHOUW.

Goed volk.

(Nauwelyks is dit woord uitgesproken, of men ziet een man uit de schouw voor de voeten van Florine rollen; deze werpt een grooten schreeuw uit, laet het licht vallen en vlugt weg.)

Zevende Tooneel.

BITTERMAN.

Niet bang, myn ratje..... niet bang..... 't is Bitterman, de knapste schoorsteenveger van Brussel. - Ja, zy is reeds verre weg. Waer duivel ben ik hier?..... Ik meende dat ik in de kamer was waeruit ik dezen namiddag opgekropen ben. Ik zal my van pyp bedrogen hebben. Ik had eenige glazekens te veel geledigd en willende wat frische lucht scheppen ben ik op het dak tusschen twee schoorsteenpypen in slaep gevallen. Kom aen, men moet hier ruimen. Dat ziet er my hier verduiveld prachtig uit, en zoo de meester van den huize my hier moest vinden..... Ik heb nogthans

geen lust om langs de schouw weêr optekruipen, ik zou my maer nog eens van pyp moeten bedriegen en erger beneden komen dan hier. Indien ik langs het venster uit kon..... laet ons eens zien.....

(Hy wil het venster naderen, men hoort dansmuzyk).

Kyk dan, men zou zeggen dat er daer binnen geflikkerd word.

(Hy nadert de deur van den achtergrond).

Ja, waerachtig, zy zyn daer aen gang..... ik hoor het dansmuzyk. Jongens! daer kryg ik reeds de springjeukte in myne beenen.

N° 4. *Muzyk van K. Miry.*

Eerste koupleet.

Hoep, tralala, tierli tierlyn.
Hoe zou ik daerop flikkren kunnen
Zoo 't lot een dag my wou vergunnen
Markies, baron of graef te zyn.

(Hy danst op de ritournelle).

'k Zou vaerwel aen den schoorsteen zeggen,
Aen veegroede en aen bitterzak.
Myn jas zou ik ter zyde leggen
Voor een zeer fraei fluweelenpak.
In plaets van 't hoofd met zwart te dekken,
Ik droeg een pruik zoo wit als sneeuw.
Een degen zou myn tooi voltrekken,
En 'k waer gewis het puik der eeuw.
Hoep, tralala, tierli, tierlyn... enz.

Tweede koupleet.

'k Zou hebben voor myn minnaressen
De vrouwen van het eêlste bloed.
'k Zou in gravinnen, baronessen
My went'len als in schoorsteenroet.

'k Zou jacht op jonge meisjes maken
 En haer verleiden links en rechts.
 'k Zou vrouwen aen haer mans doen schaken
 En mans doen rossen van myn knechts
 Hoep tralala, enz.

Men komt..... ô drommel!

(Naer het venster loopende)

. Dat venster is hoog. - Waer verberg ik my? Ha!....

(Hy verbergt zich agter de gordyn)

Achtste Tooneel.

BITTERMAN, verborgen, FLORINE.

FLORINE.

Wat heeft hy my schrik aengejaegd die dondersche onbekende!.... Wie zou ooit gedacht hebben dat hy het was. Zich maer zoo door de schoorsteenpyp laten rollen met gevaer van zich den nek te breken, enkelyk om by zyne beminde te komen. Het is toch Lukas niet die zulke dingen voor my zou doen. Ook schynt mevrouw hem zoo sterk te beminnen. Toen ik haer, nog geheel bedwelmd, verhaelde dat er een man door de schouw gevallen was, riep zy verheugd uit: Hy is 't, het is de graef! het is myn Hector die alles waegt en trotseert om my te zien.

(Rond ziende).

Welnu, waer is hy dan?....

(Het venster aenwyzende)

. Zou hy langs daer vertrokken zyn? Neen, men zou hem in den tuin ontmoet hebben.

(Zacht roepende).

Pst.... pst..... mynheer de graef! waer zyt gy?

BITTERMAN,

zyn hoofd vertoonende.

Zou zy my waerlyk voor een ander nemen.

FLORINE,

even.

Vrees niets, mynheer.... Kom maer uit.... Waer zyt gy?

BITTERMAN,

zich vertoonende en zacht sprekende.

Hier.

FLORINE.

Ha! mynheer de graef! wat hebt gy my bang gemaakt.

BITTERMAN,

ter zyde.

Laten wy haer in heur wysheid.

(Luid).

Gy verwachtte my dan niet, myn ratje?

FLORINE.

Ja toch..... Maer die verkleeding en dan de wyze op welke gy in 't hotel gedrongen zyt.

BITTERMAN.

't Is waer, ik ben een beetje spoedig naer beneden gekomen..... Maer ziet ge wel, ik was daer boven.....

(Ter zyde)

. Spreken wy van de gevolgen der glazekens niet, dat zou my kunnen nadeelig zyn.

FLORINE.

Doch, gy doet wel van uwe voorzorgen te nemen want mynheer de hertog heeft u strengelyk doen nasporen en zoo men u ontdekte.

BITTERMAN.

He! gy denkt dan dat er gevaeris.

(Ter zyde).

Ja maer, zeg eens, kameraedje Bitterman, wy zyn er niet meer, wy zyn er in 't geheele niet meer.

FLORINE.

Maer mevrouw heeft een smeekschrift voor u aen de keizerin gezonden en zy verwacht uwe genade.

BITTERMAN,

ter zyde.

Komaen, die graef is een groote misdadiger; ik heb geen lust om in zyne plaets opgehangen te worden.

(Luid.)

Zeg eens, kunt gy my aen de deur niet brengen zonder dat men my ontdekt?

FLORINE.

Denkt gy er aen, heer graef! Binnen weinige oogenblikken zal mevrouw de markiezin by u zyn. Gy moet haer duizend aengename dingen te zeggen hebben.

BITTERMAN.

Ja, ja, zekerlyk..... zeg eens, is mevrouw de markiezin schoon.

FLORINE.

Mynheer de graef dryft den spot met my.

BITTERMAN.

Neen, neen. Zie je wel, het is zoolang geleden dat ik haer gezien heb.

FLORINE.

Sedert uw vertrek in ballingschap is zy weinig veranderd.

BITTERMAN,

ter zyde.

Ha, ik ben in ballingschap geweest..... dat is altyd goed om weten.

FLORINE.

Zy is wel wat verbleekt, maer altyd even schoon gebleven.

BITTERMAN.

En bemint zy my sterk.

FLORINE.

ô Mynheer, gy zyt nog geen oogenblik uit hare gedachte geweest.

BITTERMAN.

Is het waer? Komaen laet er van komen wat wil. Zeg aen mevrouw de markiezin dat ik haer met ongeduld verwacht.

FLORINE.

Zy heeft my belast u in dit zyvertrek te verbergen tot dat zy aen de oogen der genoodigden kan ontsnappen om er u te komen vinden.

BITTERMAN.

Goed, goed..... maer zeg eens, zou het niet betaemlyker zyn indien ik een ander kostuem kost aantrekken?

FLORINE.

Neen, neen, men zal u alzo min kunnen erkennen.

BITTERMAN.

En gy denkt dat ik gerust mag zyn?

FLORINE.

Zeer gerust. Mevrouw heeft my belast deze deur achter my te sluiten opdat niemand, behalve mevrouw, hier zou binnen kunnen.

BITTERMAN.

Gy zyt een engel, en ik zal aen uwe fortuin denken,

(ter zyde)

als ik de myne zal gemaekt hebben.

(Luid.)

Ziedaer intusschen iets op rekening.

(Hy omhelst haer).

FLORINE.

Ha, mynheer de graef, zoo mevrouw de markiezin.....

BITTERMAN.

Ho, wees gerust; zy zal daerom niet te kort hebben. Moet ik daer in?

FLORINE.

Ja, mynheer, gy zult er alles vinden wat gy noodig hebt om u te herstellen. Mevrouw heeft er eene goede tafel doen opdienen en ververschingen doen brengen.

BITTERMAN.

Bravo! eene goede tafel en ververschingen! Ik ga binnen, myn lieveken, ik ga binnen. Groet mevrouw van mynentwege en zeg haer dat ik met alle geduld van de wereld op haer zal wachten.

(Hy gaet binnen al zingende: hoep tralala, enz.)

Negende Tooneel.

FLORINE, alleen.

Dit is eene aardige ziel die graef, en aen zyn spreken zou ik hem nooit genomen hebben voor 't geen hy is. Ik had veel destyds van hem gehoord, maer wist niet dat hy zulk een losbol was.

Nu dat gaet ons niet aen. Laet ons mevrouw verwittigen dat hy in veiligheid is; zy kan hem komen vinden als zy wil. Ach! zy is wel gelukkig, zy; haer beminde is hier..... terwyl dat myn Lukas..... God weet of ik hem dezen avond zal kunnen spreken! Die komst van den graef heeft alles bedorven. Welaen, laet ons zien of wy hem in den tuin niet zien sluipen. Voorzichtigheidshalve zullen wy dit licht mede nemen.

(Zy vertrekt).

Tiende Tooneel.

DE GRAEF VAN MALBRAND, door het venster binnen komende. Hy is als een bakker vermomd.

Alles schynt my tot hier toe te begunstigen. Een latwerk dat van onder tot boven den muer bekleedt en dit venster open, 't is alles wat my noodig was. Daer ben ik nu wel in 't hotel van den hertog van Berburghausen die my sedert zes volle maenden van myne lieve Zenaïda gescheiden houdt; myne Zenaïda voor wie ik, om haer weder te zien, sinds gisteren alles getrotseerd heb, vonnis en ballingschap. Ach! met wat vreugde zag ik den avond dalen die my aen elks oogen moest onttrekken en my een onderhoud met Zenaïda verschaffen. Dank aen deze vermomming ben ik thans digt by haer, en wie zou nu onder deze eenvoudige kleederen, welke ik voor eenige goudstukken van een bakker afgeleend heb, den edelen graef van Malbrand, den aertsvyand van prins Karel van Lotharingen herkennen.

N° 5. Wyze: *Le brave hussard de la garde.* (Carlin).

Ik koos dees kleet my hoog in waerde,
 En schyn een bakkersgast te zyn.
 Helaes! hoe dikwils op dees aerde
 Zyn wy bedrogen door dees schyn.
 Een laffaerd onder d'heldenvane,
 Een valschaerd onder 't regterskleed,
 Een huichlaer onder de soetane;
 't Is volgens 't spreekwoord lyk men ziet: } bis.
 De kleeding maekt den monnik niet. } bis.

Ik hoor gerucht in die kamer. Zoo ik wel de verdeeling van dit hotel onthouden heb, komt men langs daer in de slaepvertrekken van Zenaïda. Ach! zou zy het zyn die nadert! Ja, ik voel het aen 't hevig kloppen van myn hart; het is Zenaïda die ik ga zien.

(Hy houdt zich een weinig ter zyde, men hoort Bitterman van binnen zyn refryn zingen).

Wat hoor ik! een man in de kamer der markiezin! wat beteekent dit?

Elfde Tooneel.

DE VORIGE, BITTERMAN, half dronken, met een romer Champagnewyn in de hand.

BITTERMAN.

Sa! ik heb voortreffelyk geëten en heerlyk gedronken. Ik heb, zoo als de meid my aenbevolen heeft, my wat hersteld..... als ik zeg hersteld, het is juist het woord niet.....

(Hy waggelt).

Maer.....

(Hy ledigt zynen romer).

Wel bekome 't u, maetje.... 't Is gelyk eene olie....

(Hy plaetst den romer op de tafel)

. Waer is nu die schoone markiezin die my

spreken moet en die my zoo bemint?.... Ik ben geheel aen haren dienst.

(Hy waggelt).

DE GRAEF,

ter zyde.

My dunkt dat hy de markiezin genoemd heeft.

BITTERMAN.

Dat is fel dom van 't licht weggenomen te hebben..... men ziet niet waer men gaet.....
Ha, ik begryp; een overschot van eerbaerheid..... zy wil my in 't donker liefkozen.....
begrepen, begrepen. Welnu, dat zy zich dan spoede; want myn liefdedrift gaet over
en ik voel dat ik myn bed noodig heb.

DE GRAEF.

Geen twyfel meer; het was eene samenkomst met Zenaïda..... en ik ben verraden.....
trouweloos verraden..... ô myn God!

BITTERMAN.

Zoo zy niet komt, ga ik my maer voorts herstellen tot dat de morgen aenbreekt.

DE GRAEF.

Maer, wie is dan die man?..... Ho! ik wil het weten en hy zal my zeggen waerom hy
hier is.

BITTERMAN.

De liefde zou my nu slecht afgaen..... Kom aen, langs waer ben ik uitgekomen.

(Hy zoekt naer de deur.)

DE GRAEF,

luid.

Een oogenblik, mynheer. Wie zyt gy?

BITTERMAN.

He! wie doet er my de eer van my aentespreken?

DE GRAEF.

Iemand dien gy wreedelyk beledigd hebt.....

BITTERMAN.

Beledigd!..... ik..... u.....? Nooit van myn leven.

DE GRAEF.

En die zich op u wreken wil.

BITTERMAN.

Kom aen, die kerel is dronken.

DE GRAEF.

Nog eens, wie zyt gy?

BITTERMAN.

Wie?....

(Ter zyde.)

Laet ons politiek zyn.

(Luid.)

Wie zyt gy?

DE GRAEF.

Ik?.....

(Ter zyde.)

Verraden wy ons niet.

(Luid.)

Ik ben een bakkersgast.

BITTERMAN,

een houding nemende.

Welnu, bakkersgast, ik ben mynheer de graef.

DE GRAEF,

ter zyde.

Vermomd als een schoorsteenveger!..... ho! het is een medevryer, ik was er zeker van.

BITTERMAN.

En daer het op 't oogenblik geen uer is om brood in 't hotel te brengen, zou ik u verzoeken van stillekens aftrekken..... kom, zonder complimenten..... mevrouw de markiezin mogt het kwalyk nemen dat gy heur in hare minnaryen komt stooren.

DE GRAEF.

Mevrouw de markiezin is het dan die gy hier verwacht?

BITTERMAN.

Die jonge bakker is fel nieuwsgierig. - Nu ja, zy heeft my hier afspraak gegeven, na my eerst eene lekkere tafel opgediend te hebben. Zy is smoorlyk op my verliefd en welhaest.....

DE GRAEF,

ter zyde.

Ha! de trouwelooze!

(Luid.)

Mynheer, die vrouw die gy hier afwacht is myne beminde..... om haer te zien heb ik alles gewaegd; maer mits zy my ontrouw was, mits een ander.....

BITTERMAN.

Ha, het was uwe beminde? Dan heeft zy u den zak gegeven omdat zy meer smaak in my vond; dat is zeer natuerlyk.

DE GRAEF.

Mynheer, gy zyt edelman?

BITTERMAN,

ter zyde.

Spelen wy goed onze rol.

(Luid.)

Gelyk gy de eer hebt te zien.

DE GRAEF.

Een edelman is kiesch op 't punt van eer.

BITTERMAN.

Zeer kiesch.... ô de drommel! 't punt van eer.

DE GRAEF.

Welnu, ik zeg dat gy een laffaerd zyt.

BITTERMAN,

ter zyde.

Kyk, die bakkersgast zoekt ruzie, dunkt my.

DE GRAEF.

Welnu, hebt gy niet gehoord?.... Ik zeg dat gy een laffaerd zyt.

BITTERMAN.

Dan kent ge my niet, vriendje..... Laffaerd, nooit..... Dat ik een beetje wel gedaen ben, dat is wat anders.

DE GRAEF.

Het is onnoodig hier de tael uwer vermomming te spreken. Gy hebt my verstaen, en als gy niet zyt wat ik meen, zult gy met my gaen vechten.

BITTERMAN.

Onmogelyk; de liefde verwacht my met opene armen, en ik zou de markiezin van 't genot van mynen persoon niet willen berooven. Te meer, wy zouden elkander plekken.... Wit en zwart dat steekt te veel tegen elkander af en ik wil niet dat gy half getygerd dezen avond naer huis gaet.

DE GRAEF,

in woede.

Staek die spottael, heer graef! uw leven of het myne.

N° 6. *Muzyk van K. Miry.*

TE SAMEN.

De vrouw die kost haer eed verbreken
Is thans onwaardig van myn gloed,
En 'k wil, om dezen smaed te wreken,
My baden in uw eerloos bloed.

BITTERMAN.

'k Moet u dan 't kinnebekken breken?
'k Beklaeg u zeer myn arme bloed.
Weet dat ik nimmer heb geweken
En gy myn vuisten vreezen moet.

DE GRAEF.

Langs hier.... langs hier.... in den tuin.

(Hy neemt Bitterman by de hand vast en dwingt hem te volgen. Zy vertrekken langs de tuindeur).

Twaelde Tooneel.

DE MARKIEZIN, FLORINE, met licht.

DE MARKIEZIN.

Stel het licht op deze tafel, laet my alleen en zorg dat men ons niet verrasse.

FLORINE.

Zeer wel, mevrouw.

(Ter zyde, terwyl zy heen gaet).

Die arme Lukas, er is geene mogelykheid om hem te zien.

Dertiende Tooneel.

DÈ MARKIEZIN, VERVOLGENS DE GRAEF.

DE MARKIEZIN,

zy verzekert zich of zy alleen is.

Welaen; eindelyk heb ik de gelegenheid gevonden om my voor een half uer aen de oogen der genoodigden te onttrekken. Hector, hy is hier in dit kabinet.... Ach! de oogenblikken zyn zoo kort en zoo men hem moest vinden!.....

(Zachtjes aen de deur van 't kabinet roepende)

. Hector!... Hector!... Welhoe niemand!.... Wat wil dat beteekenen.... laet ons zien.

(Zy gaet binnen).

DE GRAEF,

langs de tuindeur binnen komende; hy houdt twee pistolen in de handen).

Ha! de laffaerd! de eerlooze! Vluchten als een dief dien men achtervolgt, wanneer ik hem eene van deze pistolen wil aanbieden. Hy was wel gelukkig dat de duisternis, zonder dat....

DE MARKIEZIN,

uit het kabinet komende.

Vertrokken! vertrokken! na wel gedronken en geëten te hebben.... Ha, 't is eene onbetamelykheid.

DE GRAEF,

de markiezin ontwarende.

God, daer is zy!

DE MARKIEZIN.

Hy kost toch wel denken dat ik spoedig zou gekomen zyn, en slechts nog een weinig gewacht.....

DE GRAEF,

zich vertoonende.

Ik heb het niet gewild, mevrouw.

DE MARKIEZIN,

naer hem ylende.

Hector! Hector!

DE GRAEF,

koel.

Gy dacht my niet zoo naby, mevrouw de markiezin van Walberg.

DE MARKIEZIN.

Ja toch, mits ik u verwachtte, myn vriend.

DE GRAEF,

even.

Dan hebt gy zeker niet gedacht my in deze kamer te ontvangen.

DE MARKIEZIN.

Waerom?

DE GRAEF.

Omdat gy er anders geen minnaer zoudt verborgen hebben.

DE MARKIEZIN.

Een minnaer! maer Hector ik begryp u niet.

DE GRAEF.

Arme gek die ik was!..... myn ballingschap verlaten, my aen duizend gevaren blootstellen om een vrouw weder te zien die ik dacht my te beminnen en die my verraden heeft.

DE MARKIEZIN.

U verraden! maer Hector, om 's hemels wil, ik weet niet wat gy zeggen wilt.

DE GRAEF.

Zoudt gy durven ontkennen dat u iemand in dat kabinet afwachtte.

DE MARKIEZIN.

Gy zyt wonderlyk, Hector! neen zeker, mits gy het waert.

DE GRAEF.

Ik was het niet, mevrouw.

DE MARKEIZIN.

Groote God! en wie dan?

DE GRAEF.

Een vermomd man, heel zwart, die zich den titel van graef toeëigende, die my gezegd heeft dat

gy hem bemindet en hem hier afspraak hadt gegeven.

DE MARKIEZIN.

Maer dat waert gy, Hector..... Ik verwachtte maer u alleen..... Ik had Florine bevolen u in dit kabinet te verbergen, tot dat ik de gelegenheid zou gevonden hebben om by u te komen. Zy heeft my gezegd dat zy myne bevelen volbragt had.

DE GRAEF.

Ik heb Florine noch gezien, noch gesproken. Ik heb niemand gezien dan een zwart man die uit deze kamer kwam.

DE MARKIEZIN.

ô Hemel! dan is het een snood bedrog of eene wreede misvatting. Langs waer zyt gy binnen gekomen?

DE GRAEF.

Langs dit venster, mevrouw.

DE MARKIEZIN.

Langs dit venster! en Florine heeft my gezegd dat het langs de schouw was.

DE GRAEF.

Kent Florine my?

DE MARKIEZIN.

Ik geloof neen.

DE GRAEF.

Om het even, een onbekende is hier ingedrongen en heeft er myne plaets vervuld. Hy kende dan

myne voornemens die man?..... Men heeft my bespeurd..... het is een uitzending van den Hertog.

DE MARKIEZIN.

En waer is die man?

DE GRAEF.

In den tuin..... ik heb hem tot een tweegevecht gedwongen; hy heeft de vlugt genomen.

DE MARKIEZIN.

Ach! myn waerde Hector! en gy kost my een oogenblik verdenken.

DE GRAEF.

Ach vergeef, vergeef, Zenaïda!..... ik was zinneloos toen ik aen uwe liefde twyfelde en het ongeluk maekte my wantrouwig! Maer nu, ô nu ik u bezie.... gy mint my altyd niet waer? Gy hebt nooit opgehouden my te beminnen.

DE MARKIEZIN.

Hector!

DE GRAEF,

haer omhelzende.

Zenaïda!

(Men hoort achter de schermen het gerucht van gewapende mannen.)

DE MARKIEZIN.

Luister!.... God! daer is volk.

DE GRAEF.

Men plaetst wachten aen de deur..... men zal my ontdekt hebben..... ik ben verloren!

DE MARKIEZIN.

Gered! gered! dat kabinet heeft eene duer in myne appartementen..... ga, ga; ik zal op u waken.

(Zy stoot hem in 't kabinet en trekt de deur toe. Op hetzelfde oogenblik word de tuindeur geopend en men ziet Bitterman door soldaten birmen gebragt.)

Veertiende Tooneel.

BITTERMAN, WACHTEN, DE MARKIEZIN, vervolgens DE SAINT-BRIS.

KOOR VAN SOLDATEN.

N° 7. *Muzyk van K. Miry.*

Komaen mynheer, geen wederstreven;
Gy zult u met de wet verstaen.
't Bevel is ons te streng gegeven
Dan dat men u zou laten gaen.

BITTERMAN,

zich uit hun midden losrukkende.

Loopt naer den duivel.

DE MARKIEZIN,

ter zyde.

Hemel! zou het de zwarte man van zoo even zyn.

BITTERMAN.

Ach mevrouw! wie gy zyn moogt, red my van die dolle honden die my achtervolgen gelyk een wild dier.

DE MARKIEZIN.

Wie zyt gy? en wat heeft er u alhier geleid?

BITTERMAN.

Wie ik ben, mevrouw? Bitterman de schoorsteenveger om u te dienen, indien ik er toe bekwaem

was. Wat my alhier geleid heeft? Om u de waerheid te zeggen, ik weet het niet al te wel.... Ik ben hier by toeval, ja by het wonderlykste toeval in gekomen. Men heeft my daer in eene kamer verborgen, alwaer ik eene markiezin, die op my verliefd is, moest afwachten. Men heeft er my den tyd niet toe gelaten. Een leelyke meelzifter, die scheen jaloersch van de schoone markiezin te zyn, heeft my gedwongen hem in den tuin te volgen, en daer twee pistolen uithalende, heeft hy my met hem willen doen vechten..... noch min noch meer als of ik een edelman ware geweest. Ik heb gevoeld dat my dat soort van gevecht niet wel zou afgegaen hebben en goed gevonden het hazepad te kiezen. Dan hebben die nachtuilen jagt op my gemaekt..... en hier ben ik.

DE MARKIEZIN.

Gy zoudt verdienen gestraft te worden, doch ik geloof dat gy geene misdadige inzigten had en men zal u loslaten. - Wachten, verwydert u; ik beantwoord voor dezen man.

DE SAINT-BRIS,

spoedig binnenkomende met een open papier in de hand.

Een oogenblik.

(Hy leest)

. ‘Bevel van den graef van Malbrand aen te houden overal waer men hem vinden kan.’

DE MARKIEZIN,

ter zyde.

Hemel!

DE SAINT-BRIS.

Wachten, doet uw plicht; ziedaer de graef van Malbrand.

DE MARKIEZIN,

even.

Wat hoor ik! ach! het is de hemel die ons beschermt.

(De wachten komen naer Bitterman).

BITTERMAN.

Kom, daer ben ik nu wederom graef geworden. - Gy bedriegt u, vrienden..... Ik vraag het eens aen alle verstandige lieden, heb ik het voorkomen van eenen graef?

DE SAINT-BRIS.

Gy zult my niet dwingen strengheid met u te gebruiken, heer graef.

BITTERMAN.

Loop naer den weerlicht met uwen heer graef. Ik ben Bitterman, de schoorsteenveger en daermêe uit.

DE SAINT-BRIS.

Mynheer de graef speelt zyne rol meesterlyk; maer denk niet dat wy er door misleid worden. die mannen gaen u naer den luitenant van politie geleiden.

BITTERMAN.

Maer ik heb zoo min uitstaende met den luitenant van politie als met u. Nog eens, gy misgrypt u aen my; ik ben de graef van Malbrand niet.

DE MARKIEZIN.

Mynheer de Saint-Bris, gy zyt een afschuwelyk mensch. - Heer graef, gy ziet het, het ware onnoodig langer te veinzen dewyl men u onder deze

vermomming herkend heeft. Maer laet den moed niet zinken. Uwe vyanden zullen niet lang de vruchten hunner snood gedrag genieten, want eerlang zult gy uwe genade bekomen.

BITTERMAN.

Kom, zy ook al..... Maer dit is een ysselyke aenslag.

KOOR.

N° 8. *Muzyk van K. Miry.*

DE SOLDATEN.

Kom, heerschap, kom, bedaerd of wel verbolgen
Naer het gevang moet gy ons daedlyk volgen.
En zoo gy daer de dood moet ondergaen
Het spyt ons, maer dat gaet ons weinig aen.

BITTERMAN.

Wat yslykheên! ik ben ten hoogst verbolgen.
Hoe zou ik dan die schurken moeten volgen?
Zegt my voor 't minst wat ik hier heb misdaen,
Om welke reên ik naer 't gevang moet gaen.

ZENAIDA,

ter zyde.

Die arme bloed! hy is geheel verbolgen,
Daer hy niet weet waerom hy hen moet volgen.
Ach! 't lot heeft goed myn Hector bygestaen;
In plaets van hem houdt men een ander aen.

DE SAINT-BRIS.

Kom, heerschap, kom, bedaerd of wel verbolgen,
Naer het gevang, moet gy hen daedlyk volgen.
Maer denk geen stond hun wil te wederstaen,
Of door 't geweld doen zy u voorwaerts gaen.

(De wachten geleiden Bitterman weg. De markiezin vertrekt in 't kabinet).

Vyftiende Toneel.

DE SAINT-BRIS, alleen.

Bravo! de vogel is gevangen. Ha, mynheer de graef heeft zich in een schoorsteenveger vermomd om hier intesluipen en gedacht dat hy my om den tuin zou kunnen leiden hebben..... my De Saint-Bris, den fynsten en loossten vos van 't Land om achter een geheim te komen, die de samenzwering der kleine kamerstraet ondekt heb en die aen Jackson den kaper zeide, toen hy op 's prinsens leven toelegde: Gy zyt niet 'tgeen gy schynen wilt, mynheer de pelgrim; onder uw monnikskleed blinkt er een harnas en een dolk. Ook.....

N° 9. Wyze: *Ah! si madame me voyait.*

Zoo ik een dag minister was,
Geen enkle daed zou my ontsnappen;
Ik zou de schuldigen doen klappen
En 'k ben gewis dat ik al ras
De misdaed zelfs in d'oogen las.
Ik zou my-zelven steeds belasten
Met 't onderzoek der burgerklas,
Maer nooit toch in de zakken tasten
Zoo ik een dag minister was.

(bis.)

Zestiende Tooneel.

DE VORIGE, DE HERTOOG.

DE HERTOOG,

misnoegd.

Ha, zyt gy daer, De Saint-Bris!

DE SAINT-BRIS.

Om u te dienen, excellentie.

(Ter zyde.)

Kom,

ik zal de gelukwenschingen niet ontgaen.

(Luid)

. Welnu, gy hebt den schuldigen gezien? Wat duivel! het is niet zonder moeite dat wy er de hand opgelegd hebben.

DE HERTOG.

Zyt gy het die dezen persoon aengehouden hebt?

DE SAINT-BRIS.

Ik zelf, excellentie.... met hulp van uwe wachten.

DE HERTOG.

Ik wensch er u geluk over.

DE SAINT-BRIS,

buigende.

Excellentie!.....

DE HERTOG.

Gy hebt daer een meesterstuk verrigt.

DE SAINT-BRIS,

nog dieper buigende.

Excellentie, ik ben.....

DE HERTOG.

Gy zyt een gek.

DE SAINT-BRIS,

schielyk regtspringende.

Een gek, excellentie!

DE HERTOG.

Een domkop.

DE SAINT-BRIS.

Maer.....

DE HERTOG.

Den graef laten ontsnappen, als hy zich-zelfen komt leveren.

DE SAINT-BRIS.

Maer, in 't geheele niet, excellentie, ik heb.....

DE HERTOG.

Gy hebt eene domme streek begaen.

DE SAINT-BRIS.

Maer veroorloof my..... de graef is niet ontsnapt, excellentie, ik heb hem in handen uwer wachten overgeleverd. Daer zoo even is hy weg geleid.

DE HERTOG.

Gy raeskalt. Uw gevangen graef is een opregte schoorsteenveger.

DE SAINT-BRIS.

Wat zegt gy, excellentie.

DE HERTOG.

En onze graef, dien men in den tuin gezien heeft, niet als eenen schoorsteenveger maer als een bakker vermomd, iets dat men toch zeer wel kan onderscheiden, is langs de appartementen myner zuster, door uwe onbehendige aenhouding, uit het hotel gevlugt.

DE SAINT-BRIS.

Ik sta als aen den grond genageld. Een zwarte aenhouden als het een witte moest zyn; maer dat is eene ongelooftyke misgreep.

N° 10. *Wyze van Turenne.*

Ik dacht de hand op eenen graef te leggen
 En 'k had een schoorsteenveger vast.
 Edoch, wat zou ik al niet kunnen zeggen
 Dat wel aen deze misgreep past.

Een ieder, even in wat standen,
 Is het gebeurt, daer ben ik zeker van,
 Men meent voor vast, 'k heb een verstandig man,
 Men heeft een dommerik voor handen.

Zeventiende Tooneel.

DE VORIGEN, EEN KNECHT.

DE KNECHT,

vertrouwelyk.

Mynheer de hertog, zoo even heeft men een man in den tuin gezien die, voor zoo veel men in de duisternis heeft kunnen bemerken, in 't wit gekleed is en naer zyne geheimvolle houding te oordeelen, de graef van Malbrand moet zyn.

DE SAINT-BRIS.

Ik vlieg er naer toe.

DE HERTOOG.

Een oogenblik. - Die man heeft men in den tuin gezien?

DE KNECHT.

Hy moet er ingekomen zyn langs de kleine deur die gemeenschap heeft met de achterplaets waerop de appartementen der markiezin uitzigt hebben. Men heeft gewaer geworden dat hy in verstandhouding met Florine was, en na eenige teekenen van deze gekregen te hebben, heeft hy zyne stappen naer den kant van den steenentrap, die van den tuin naer deze kamer leidt, gewend.

DE HERTOOG.

Zeer wel. - Is mevrouw de markiezin weder in 't bal gekomen?

DE KNECHT.

Ja mynheer; mevrouw scheen er zelfs zeer te vreden uit; zy grimlachte tegen iedereen.

DE HERTOOG,

tegen Saint-Bris.

Ik geloof het; zy zal hartelyk met onze aenhouding gelachen hebben.

DE KNECHT.

Ik moet u ook zeggen, mynheer, dat er zoo even een koerier aengekomen is, drager, zoo als hy zegde, van zeer belangryke brieven.

DE HERTOOG.

Voor my?

DE KNECHT.

Neen, Mynheer, voor mevrouw de markiezin.

DE HERTOOG.

Wat mag dat wezen?... Welaen, 't is goed; dat men van waekzaamheid verdubbele en breng my berigt van al 't geen gy vernemen zult..... Ga.

(De knecht vertrekt).

Achttiende Tooneel.

DE SAINT-BRIS, DE HERTOOG.

DE SAINT-BRIS.

Ha! eindelyk zal ik dan de hand op dien verwenschten graef kunnen leggen; thans kan hy my niet meer ontsnappen.

DE HERTOOG.

En om hiervan zeker te zyn, ga ik zelf bevelen

geven om jacht op hem door gansch den tuin te maken. Gy, de Saint-Bris, gy zult hier blyven. Van hier kunt gy gemakkelyk zien wat er in de appartementen myner zuster omgaet en zoo gy iets buitengewoons gewaer wordt..... Gy verstaet my.

DE SAINT-BRIS.

Excellentie, ik wil myne misgreep herstellen, ik zal altyd zoo ongelukkig niet zyn van de hand op een schoorsteenveger te leggen. Maer ik denk er aen, hebt gy den dompelaer in vryheid doen stellen?

DE HERTOG.

Neen, ik heb hem in eene kamer van 't hotel doen opsluiten. Het is noodig dat de markiezin in de meening verkeere dat wy denken wezentlyk den graef aengehouden te hebben. Dat zal haer gerust stellen en haer minnaer aen 't gevaer ontsnapt denkende, zal zy min poogingen aenwenden om hem te redden. Alle tydverlies kan ons nadeelig zyn, ik begeef my naer den tuin.

DE SAINT-BRIS.

Zoo is 't. Ik stel my hier op schildwacht en zoo de vyand verschynt, geef ik het teeken van den aenval.

DE HERTOG.

Voor al geene misvatting meer, ridder.

DE SAINT-BRIS.

Ho! zyt daer gerust op, Excellentie.

(De hertog vertrekt).

Negentiende Tooneel.

DE SAINT-BRIS, hy laet zich by de tafel in een armstoel vallen, regt over de tuindeur en het venster.

Oef! Ik ben niet kwaed een weinig alleen te zyn. Deze duivelsche graef heeft my reeds eene moeite gegeven..... en dan die ongelukkige misgreep, die my aen eene opentlyke bespotting kan blootstellen..... Ho! het koste wat het wil, moet ik ze herstellen. Overloopen wy eens wat my al dezen namiddag wedervaren is. Vooreerst myne liefdeverklaring aen de markiezin en de blauwe scheen welke ik my by haer geloopt heb, dan de verwenschte versen en 't geen er uit gevolgd is..... die verkeerde aenhouding en dan de woede der markiezin, welke ik ongetwyfeld op my zal geladen hebben door de vervolgingen tegen haren begunstigen ingespannen. Dat alles.... Ha bah! ik heb nog liever dat zy woedend op my is, dat zal my alle verdere verklaringen met haer sparen en....

(luisterende)

. Hei! het heeft my geschenen dat ik iemand aen die deur gehoord heb.... neen ik bedrieg my niet.... men steekt een sleutel op het slot. Zoo het de graef was! Ho! het ware al te veel geluk.... Wie het zy, dooven wy dit licht uit en verbergen wy ons om hem niet schuw te maken.

(Hy dooft het licht uit en verbergt zich achter het tapytwerk nevens de schouw. Van tyd tot tyd luistert hy.)

Twintigste Tooneel.

DE SAINT-BRIS verborgen, LUKAS met omzichtigheid binnen komende. Hy is in bakkerskleederen, veel aen die van den graef gelykende.

LUKAS,

zachtjes.

Florine! Florine! Zy is er niet. Ik dacht dat ik nogthans licht in deze kamer gezien had. Men is in staet om my voor een dief te nemen, en nogthans is het de liefde alleen die my alhier geleid.

DE SAINT-BRIS,

ter zyde.

Geen twyfel meer, het is de graef.

LUKAS.

Zoo mynheer de hertog my hier moest vinden, zou hy my wel eenigen tyd in de gevangenis kunnen doen doorbrengen.

DE SAINT-BRIS,

ter zyde.

Gy hebt nooit beter geraden, heer. - Komaen, er is geen minuet te verliezen; laet ons de wacht gaen halen.

(Hy sluipt de deur uit zonder van Lukas gezien of gehoord te worden.)

LUKAS,

alleen.

Gelyk naer gewoonte, ben ik binnen gekomen langs de deur van de achterplaets waervan ik een sleutel heb, en nauwelyks had ik dezelve geopend of een man, die ik in het schemerlicht der maen herkend heb als zynde degene die my dezen namiddag myn zondagspak is komen afleenen, wierp zich tusschen my en de opene deur. Ik was nog op de

gedachte niet gekomen om hem myne kleederen te doen afleggen, dat hy reeds in de straet verdwenen was. Om het even, het is dat niet wat my verlegen maekt; hy heeft my wel betaeld en zal de kleederen dragen waer hy die gekregen heeft. Maer wat wilde toch Florine met hare geheimzinnige gebaren van uit het venster en met deze woorden: ‘Al de uitgangen zyn bezet; verberg u, ik zal voor u zorgen.’ Zou ik dan eenig gevaer loopen? de drommel! en geen middel om Florine te zien..... zy kan my toch hier geheel den nacht niet laten. Welaen, laet ons wachten en zien wat ervan komen zal.

(Hy werpt zich in een armstoel, waerin de Saint-Bris gezeten was.)

Een-en-twintigste Tooneel.

LUKAS, DE SAINT-BRIS, WACHTEN. (Saint-Bris en de wachten naderen zachtjes.)

LUKAS,

by zichzelven.

't Is gelyk..... men zit hier gemakkelyk, en zoo ik niet bang was van ruststoorders, ik geloof dat ik hier zou kunnen insluimeren. Reeds dezen morgen om dry ure op,

(hy geeuwt)

, en dan geheel den dag op de beenen..... Ach! zoo ik maer myn hartediefje nevens myne zyde had.

(Hy schynt al sprekende in te sluimeren.)

DE SAINT-BRIS,

luid.

Graef van Malbrand, in naem der wet, gy zyt myn gevangene.

LUKAS,

schielyk opspringende.

He! wat! wat is er?....

(Hy wryft zich de oogen.)

Dat is dom van my zoo te doen verschieten.

DE SAINT-BRIS.

Het doet my leed, maer

(hy leest)

: ‘Bevel van den graef van Malbrand aen te houden overal waer men hem vinden kan.’ Het beveldschrift is in orde.

LUKAS.

't Is mogelyk, maer het raekt my niet.

DE SAINT-BRIS.

Mynheer de graef zou my niet willen in de onaengenaemheid stellen van....

LUKAS.

Hoe hebt gy gezegd? Herhael my dit eens, als 't u belieft.

DE SAINT-BRIS.

Mynheer de graef zou.

LUKAS.

Sa! droomen wy of zyn wy wel wakker. Gy heet my graef; gy hebt u van adres bedrogen, mynheer. Ik ben niet meer mynheer de graef, dan gy mynheer de bakker zyt. Ik ben Lukas, Lukas de bakkersgast om u te dienen.

DE SAINT-BRIS.

Wy kennen uwe vermomming, mynheer, dus wees zoo goed van ons dadelyk te volgen.

LUKAS.

U volgen, u volgen.... maer in 't geheele niet. Wie zou er morgen myn brood in den oven steken.

DE SAINT-BRIS.

Gy weigert dan?

LUKAS.

Mynheer, ik zeg u de reden waerom.

DE SAINT-BRIS.

Wachten, doet uw pligt.

(De wachten maken eene beweging om Lukas vast te nemen).

LUKAS,

zich losrukkende.

Maer dat is ongeoorloofd.... dat is een snoode aenslag..... Ik zal schreeuwen..... ik zal om hulp, ik zal moord roepen..... ik zal met alle myne krachten moord roepen!

Zangstuk te samen.

N° 11. *Muzyk van K. Miry.*

DE SAINT-BRIS EN DE SOLDATEN.

Geen wederstand aen ons bevelen;
Gy moet terstond hier medegaen,
Maer denk den boozen niet te spelen
Of vrees ons toorn te doen ontstaen.

LUKAS.

'k Zal wederstaen aen uw bevelen.
Wel voor den droes! Gy valt my aen
Als of ik hier was komen stelen
Of wel een moord hadde begaen.

Twée-en-twintigste Tooneel.

DE VORIGEN, DE HERTOG, GENOODIGDEN, DIENSTBODEN, met licht.

DE GENOODIGDEN.

God wat geweld doet zich hier hooren.
Men schreeuwt als stond 't hotel in brand.
Om zoo een feest te komen stooren,
Is zeker een gevaer voor hand.

DE HERTOG,

binnenkomende.

Stel u gerust, myn waerde gasten,
Gy loopt hier 't minste geen gevaer.

(Zacht).

Welnu, Saint-Bris?

DE SAINT-BRIS,

even.

'k Ging my belasten
Met d'aenhouding, want zie hem daer.

DE HERTOG,

luid.

Verschoont, mynheeren, in uw midden
Dees aenhouding, maer pligt gebiedt.

(Lukas by den arm vattende die met den rug naer hem staet.)

Mynheer de graef, mag ik u bidden.....
ô Hemel! 't is van Malbrand niet.

DE SAINT-BRIS,

sprekend.

Wat zegt gy daer!!

TE SAMEN.

DE SAINT-BRIS.

Hoe, zou 'k nog bedrogen wezen?
'k Voel myn gramschap zoo gerezen.

Ach! ik zal myn hoon genezen,
'k Zweer 't op 't woord van edelman.

Zou 'k van daeg hier slechts verblyven,
 Om met my den spot te dryven,
 M' alle gekheid toeteschryven;
 Neen, ik wreke my daer van.

DE HERTOOG.

'k Voel myn gramschap zoo gerezen!
 Kan die gek dan niet genezen?
 Tweemaal reeds bedrogen wezen!
 Ik begryppe niets daer van.
 Zulke misvatting bedryven
 Is een gek maer toeteschryven;
 Maer dit zal niet strafloos blyven,
 'k Geef myn woord van edelman.

LUKAS.

ò Myn God! wat zal dat wezen?
 Woede is in hun oog te lezen.
 'k Sterve schier van angst en vreeze
 Nauwlyks dat 'k my houden kan.
 't Is Florine toeteschryven
 En hoe zal de baes niet kyven!
 Moet ik hier nog lange blyven,
 Ach! 'k ben een verloren man!

KOOR.

Wat geheim mag dat hier wezen?
 Hunne gramschap hoog gerezen
 Staet in beider oog te lezen;
 Wat is d'oorzake daer van.
 Is dees voorval toeteschryven
 Aen wat kwade listbedryven?
 Moeten wy onkundig blyven,
 En wat doet hier deze man?

DE HERTOOG.

Mynheer De Saint-Bris, gy zyt heden onvergeefflyk onbeendig geweest; ik zal er den vorst berigt van geven.

DE SAINT-BRIS.

Maer, excellentie, het is min aen my dan aen dien kinkel daer te wyten, die door, ik weet niet wat voor een helschen list de plaets en de vermomming van den graef genomen heeft, tot dus verre dat gy zelf.....

DE HERTOOG.

Genoeg. En voor eerst, wie zyt gy en hoe zyt gy hier? Antwoord.

LUKAS.

Helaes! mynheer de hertog, ik ben een arme bakkersgast en ik ben hier op last van Florine die ik dezen avond heimelyk was komen vinden, omdat ik haer bemin en dat ik gezworen heb haer te zullen trouwen.

DE HERTOOG.

Het was dan eene samenkomst. Let wel op; zoo gy liegt doe ik u ophangen. Hebt gy hier niemand anders dan Florine gezien?

LUKAS.

Ik zweer het u, mynheer de hertog.

(Zich hervattende.)

Neen, neen, ik zou liegen; ik heb nog iemand gezien dien ik herkend heb voor een man aenwien ik dezen namiddag myne zondagskleederen geleend heb, en die vertrokken is langs dezelfde deur langs welke ik binnen gekomen ben.

DE HERTOOG.

Ongelukkige, het was de graef van Malbrand. Maer dewyl gy hem uwe kleederen geleend hebt

moet gy hem weten waer vinden. Twee mannen gaen u vergezellen en zoo gy hem in onze handen niet overlevert, doe ik u als pligtig aen poogingen om een veroordeelden te doen ontsnappen, gevangen nemen.

LUKAS.

Maer, heer hertog.

DE HERTOOG,

tegen de wachten.

Gy hebt my gehoord. Gaet.

Dry-en-twintigste Tooneel.

DE VORIGEN, EEN KNECHT, DE GRAEF VAN MALBRAND in ryke kleeding.

EEN KNECHT,

boodschappende.

Mynheer de graef van Malbrand.

ALLEN,

verwonderd.

De graef van Malbrand.

LUKAS.

Ho! die komt toch van God gezonden.

DE GRAEF,

zeer hoffelyk.

By God! ja mynheeren. Ik wist dat men achter my zocht en om u alle moeite te sparen heb ik de stoutheid genomen my zelf in persoon hier aen te bieden.

DE SAINT-BRIS,

ter zyde.

Ho! ditmael zal hy my niet ontsnappen, ik zweer het.

DE HERTOEG.

Heer graef! gy hebt uw ban verbroken, gy weet waeraen gy u blootstelde.

DE GRAEF,

half schimpend.

Helaes ja, heer hertog! alvorens myn ballingschap te verlaten, had ik my aen al de gevolgen, welke myne vermetelheid achter zich moest trekken, onderworpen; maer gy weet, heer hertog, ik beminde en werd bemind, dit was alles voor my. Ik had de dood ondergaen, had men my gezegd uwe banverbreking zult gy met den dood boeten.

DE HERTOEG.

Gelukkiglyk voor u, heer graef, is de straf zachter. Eenigen tyd verblyf in de gevangenis, zie daer alles. Die mannen wachten om er u te geleiden.

DE GRAEF,

altyd schimpende.

Heer hertog, het is my onmogelyk aen uw verlangen te voldoen, aengezien ik nog dezen avond naer Parys vertrek.

DE HERTOEG EN DE SAINT-BRIS.

Hoe!

DE GRAEF.

Ja, ik ga myn oom vinden. Ik heb zyne toestemming voor myn huwelyk noodig.

DE HERTOEG.

Uw huwelyk?

DE GRAEF.

Met mevrouw de markiezin van Walberg, uwe zuster.

DE HERTOEG.

Die scherts, heer graef.....

DE SAINT-BRIS,

een papier ontvouwende.

Een oogenblik.... een oogenblik.... alvorens dit huwelyk aen te gaen, hebben wy nog eene andere kleine formaliteit te plegen.

DE GRAEF.

Waerlyk, mynheer de Saint-Bris? - Laet dan hooren.

DE SAINT-BRIS,

lezende.

‘Bevel van den graef van Malbrand aenthouden, overal waer men hem vinden kan.’
Wachten doet uw pligt.

Vier-en-twintigste Tooneel.

DE VORIGEN, DE MARKIEZIN, uit eene zykamer komende, gevolgd van FLORINE.

DE MARKIEZIN,

met waerdigheid.

Houdt op. - Mynheer de Saint-Bris, gy zyt maer een gek.

DE SAINT-BRIS.

Wat, een gek, mevrouw!

DE MARKIEZIN.

Wel hemel ja, ziedaer de derde mael van daeg dat gy eene domme streek begaet, zonder te rekenen die der versen.

DE SAINT-BRIS.

Mevrouw!

DE MARKIEZIN,

hem een papier overgeevende.

Heer hertog, zie er hier de bewyzen van.

DE HERTOOG,

het papier nemende.

Wat wil dat zeggen.

(Hy leest.)

Wat zie ik. ‘Op voordragt van onzen eersten minister en uit onze byzondere inwilliging, verleenen wy volle genade aen den heer Hector Van Straten, graef van Malbrand, en benoemen hem tot zaekgelastigde by het Hof van Frankryk, in aenmerking van zyn aenstaende huwelyk met mevrouw Zenaïda van Berburghausen, markiezin van Walberg.

MARIA-THERESIA.’

DE SAINT-BRIS.

Wat hoor ik!

FLORINE,

zacht tegen Lukas.

Gy nog hier, Lukas.

LUKAS,

even.

Stil; het is eene geheele historie.

DE HERTOOG.

Markiezin, gy hebt ons daer eene slechte grap gespeeld.

DE MARKIEZIN.

Wat wilt gy, Excellentie? als gy u allen belast met te vervolgen, moet er wel iemand zyn om te beschermen.

DE GRAEF.

Lieve Zenaïda, hoeveel dank heb ik u niet.

DE SAINT-BRIS,

ter zijde.

Ik berst van spyt. Daer ben ik vernederd in de tegenwoordigheid van allen.

(Gerucht van buiten.)

DE HERTOEG.

Wat is dat?

ALLEN.

Wat wil die man?

Vyf-en-twintigste Tooneel.

DE VORIGEN, BITTERMAN, door twee knechten tegen gehouden.

BITTERMAN.

Laet my voor den bliksem los! Ik heb geen lust om daer den nacht doortebrenge.

(Al de genoodigden maken eene beweging om zich van hem te verwyderen.)

ALLEN.

Een schouwveger!

DE GRAEF,

ter zyde.

De zwarte man van den tuin.

BITTERMAN.

Verschoont my heeren en damen..... 't Is de schuld van die twee kreeften die my wilden beletten aen den meester van den huize te spreken.

DE HERTOOG.

Wat wilt gy?

BITTERMAN.

Kyk, 't is mynheer van daer aenstonds. - Wat ik wil? Ik kom u zeggen dat ik nooit de eer gehad heb van den graef van Malbrand te zyn, en dat men het regt niet heeft my voor een ander hier gevangen te houden.

DE HERTOOG.

Gy zyt vry en moogt vertrekken.

BITTERMAN.

Ik vraeg niets beters..... mynheeren en damen ik heb de eer.....

(Hy wil heengaen.)

DE GRAEF.

Een oogenblik..... gy zyt het slagtoffer eener misvatting geweest; ziedaer om dat gy myn plaetservanger geweest zyt.

(Hy geeft hem eene beurs.)

BITTERMAN,

ter zyde.

De bakker van dezen avond met zyne pistolen.

(Luid.)

Sa! gy zyt dan die schelm van graef van.....

DE GRAEF.

Stil.

BITTERMAN.

Die met mevrouw de markiezin.

DE GRAEF.

Wilt gy zwygen.

BITTERMAN,

hy gaet by Lukas.

Ik zwyg.

LUKAS.

Mynheer de graef, gedoog dat ik u doe opmerken dat ik ook het slagtoffer eener misvatting ten uwen voordeele geweest ben en dat ik zonder uwe komst...

DE GRAEF.

Hoe, gy ook al..... maer, ik bedrieg my niet..... Gy zyt het die my uwe kleederen geleend hebt.

LUKAS.

En dien men voor u heeft aengehouden, na dat gy van hier vertrokken waert.

DE GRAEF.

ô 't is bekoorlyk.

FLORINE.

Welhoe, myn arme Lukas, men heeft u ook aengehouden.

LUKAS.

Even als een baenstrooper.

DE MARKIEZIN.

Graef, die jonge lieden beminnen elkanderen.

DE GRAEF.

Welnu, dat zy trouwen; ik zal hun een bruidschat geven. - Mynheer De Saint-Bris, zonder wrok..... mynheer de hertog, Hare Majesteit heeft my genade geschonken, ik hoop dat gy insgelyks zult ophouden my te haten en dat myn huwelyk met uwe zuster tusschen ons de waerborg eener eeuwige vriendschap zal worden.

BITTERMAN,

op den schouder van Lukas slaende.

Welnu, witte, wat zegt gy van uwen avond?

LUKAS.

Best!..... en gy zwarte?

Slotkoor.

N° 12. *Muzyk van K. Miry.*

Dat 't leed dat hen zoo lange grievede
Van daeg verdwyne met 't gevaer;
En vieren wy den god der liefde
Die 't heil volmaekt van 't jonge paer.

BITTERMAN,

ziende dat zy gaen vertrekken, tegen Lukas die by hem is blyven staen.

Ha sa! zeg eens, zouden zy dan heen gaen zonder iets te zeggen?

LUKAS.

Wat zouden zy zeggen?

BITTERMAN.

Wel ten minste iets tegen 't publiek.

LUKAS.

Zwyg, dat zyn vygen na paesschen.

BITTERMAN.

Neen, dat is poeder in de oogen. Kom terwyl zy onder elkander bezig zyn, ga ik iets voor hen zeggen.

LUKAS.

Hoe, zoudt gy durven?

BITTERMAN.

Wel, waerom niet. Kom, plaets u digt by my, het zal meer aendoenelyk zyn. - Heeren en damen, ik ben waerlyk beschaemd,

(tegen Lukas.)

houd u maer regt, ge moet gy daerom niet beschaemd zyn,

(tegen 't publiek.)

ik ben waerlyk beschaemd, zeg ik, dat die lieden daer zoo onbeleefd zyn. Zy hebben dezen avond nog niets dan domme streken begaen, deze laetste is hun dan te vergeven en wat meer is, heeren en damen:

N° 13. Wyze: *Je puis le revoir encore.*

'k Ga regtuit u myn meening zeggen:
Die mannen waren merkelyk bang
Van u de zaak voor oog te leggen,
En daerom gingen z' hunnen gang.
Zy hadden gaerne, ik durf het zweren,
U eene toejuiching gevraegd.

Hoort, onderons, niet weet, niet deert, en het spreekwoord zegt: elk voor zich zelve, daerom indien gy ons, die het toch meer noodig hebben dan zy, een klein vermaek wildet doen, zonder dat zy het weten,

Geef *ons* een handgeklap, mynheeren,
Tot proef dat u ons kleur behaegt,
Dat u ons WIT EN ZWART behaegt.

Men herneemt het slotkoor; de gordyn valt.

EINDE.